
Щ У Р Ч Е Т О

ѓдо изважда една червена ябълка отъ джеба си, потърква съ нея дветѣ странички на Катето. После изважда още една, по-голъма, потърква страничкитѣ на Ванката. Цѣлува и двамата по гушкитѣ и казва:

— Ха тѣй, да растете, да порастете — ей-такива нѣ, голѣми и червени, като ябълкитѣ. Клъвнете сега, на дѣда мъничкитѣ гаржета!...

Дветѣ гаржета увисватѣ на дветѣ дѣдови рѣце:

— Дѣдо, хайде една приказка!... Хайде, бе!...

Старецѣтъ се поизкашля, запалва цигарата си и взема децата на дветѣ си колѣна.

— Имало едно време единѣ дѣдо и една баба...

— После? — бърза Ваню.

— Имало и едно мече. И... нѣма вече...

— усмихва се дѣдо и млѣква.